

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

Η Ελλάδα και η ΟΝΕ

Η χώρα μας είναι πλέον το 12^ο μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης και αυτό αναμένεται να επιβεβαιωθεί πανηγυρικά με την απόφαση που θα λάβουν οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων στο τακτικό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φέϊρα στις 19 και 20 Ιουνίου, ύστερα και από την ομόφωνη θετική γνωμοδότηση του Συμβουλίου ECOFIN της 5^{ης} Ιουνίου στις Βρυξέλλες.

- Η Ελλάδα εισέρχεται στο σκληρό πυρήνα των αποφάσεων του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι.
- Η Ελλάδα εισέρχεται σε ένα νέο κύκλο ανάπτυξης, δυναμισμού και προόδου.

Πρόκειται για μια μακρόχρονη προσπάθεια που άρχισε από τον Οκτώβρη του '93, εντατικοποιήθηκε από το '96 και μετά και επιβραβεύθηκε από τη λαϊκή ετυμηγορία της 9^{ης} Απριλίου.

Η επίτευξη των κριτηρίων του πληθωρισμού, του ελλείμματος του δημόσιου τομέα, των επιτοκίων και του δημοσίου χρέους απαίτησε συνέχεια και συνέπεια στην πολιτική μας. Η πρόοδος που σημειώθηκε μέσα σε έξι χρόνια υπήρξε ραγδαία τόσο στην ονομαστική όσο και την πραγματική σύγκλιση. Και η πρόοδος αυτή σημειώθηκε χάρη στο μόχθο και τις θυσίες του Έλληνα εργαζόμενου, αλλά και την προσαρμοστικότητα στις νέες συνθήκες της αγοράς που έδειξαν πολλές ελληνικές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα με την καινοτόμο δράση τους στις νέες τεχνολογίες.

Μπήκαμε, λοιπόν, στην ΟΝΕ με το σπαθί μας και εκεί πρέπει να παραμείνουμε. Τώρα έχουμε ενταχθεί στις ευρωπαϊκές και παγκόσμιες διαδικασίες. Οφείλουμε να δημιουργήσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις, προκειμένου να ανταποκριθούμε και να πετύχουμε στο νέο περιβάλλον.

Χρειάζεται, λοιπόν, να θέσουμε σε εφαρμογή τη "νέα οικονομία" με έμφαση στην αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας, που θα συμβάλει ουσιαστικά στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Χρειάζεται ακόμη να προχωρήσουμε, με αποφασιστικά βήματα, στην προώθηση και υλοποίηση όλου του φάσματος των διαρθρωτικών αλλαγών και παρεμβάσεων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Χρειάζεται, επίσης, να κάνουμε κτήμα μας όλες εκείνες τις νέες τεχνολογίες που συνδέονται άρρηκτα με την κοινωνία της πληροφορίας. Εκεί, όντως, επιβάλλεται η συστράτευση του εργατικού δυναμικού της χώρας (και ιδιαίτερα των νέων) σ' αυτήν την προσπάθεια. Γιατί εμείς θέλουμε μια κοινωνία της γνώσης, που να έχει τη δυνατότητα πρόβλεψης και ελέγχου των εξελίξεων.

Χρειάζεται, τέλος, να συνεχίσουμε την πολιτική τομών, μεταρρυθμίσεων και εκσυγχρονισμού στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στην αγορά εργασίας, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, αλλά και στο Ασφαλιστικό Σύστημα, που ενισχύουν την ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και δίνουν περισσότερες ευκαιρίες στον κάθε πολίτη, δημιουργούν περισσότερες δυνατότητες για την Ελλάδα και τους Έλληνες. Γιατί εμείς, χωρίς να παραγνωρίζουμε την αλληλεγγύη των γενεών, τασσόμεθα σαφώς υπέρ της κοινωνίας της εργασίας.

Κατά συνέπεια, αυτό που θα σηματοδοτήσει την εντός ΟΝΕ εποχή είναι η εξέλιξη της κοινωνίας, πώς μια κοινωνία λειτουργεί και δρα μέσα σε συνθήκες σταθερού οικονομικού περιβάλλοντος. Πώς μια κοινωνία αναπτύσσει πρωτοβουλίες, δεξιότητες και νεωτερικότητα, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις συνθήκες ενός υγιούς πλην σκληρού ανταγωνισμού.

Γιατί ο ανταγωνισμός θα υπάρχει μέσα σ' αυτό το συνεχώς μετεξελισσόμενο περιβάλλον της νέας οικονομίας, της κοινωνίας της πληροφορίας και της ΟΝΕ. Και τον ανταγωνισμό δεν πρέπει να τον φοβόμαστε, δεν πρέπει να τον βλέπουμε σαν εχθρό. Αν φοβάται κανείς τους ανταγωνιστές του, σημαίνει πως φοβάται τον ίδιο τον εαυτό του, σημαίνει πως δεν έχει εμπιστοσύνη στις ίδιες του τις δυνάμεις. Και εμείς οι Έλληνες αποδείξαμε ότι μπορούμε να έχουμε και λόγο και παρουσία παντού και να πετυχαίνουμε τους στόχους μας. Όπως θα πετύχουμε και στο μεγάλο εθνικό εγχείρημα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Κατά συνέπεια, στην εντός ΟΝΕ εποχή, η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας συνδέεται άρρηκτα με την εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας, η οποία βαθμιαία, αλλά σταθερά αποδέχεται το καινούριο που είναι ταυτόχρονα συναρπαστικό και ρηξικέλευθο.

Και αυτό το καινούριο γεννάται, τόσο από τα νέα οικονομικά και τεχνολογικά δεδομένα, όσο και από την εξέλιξη των θεσμών στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση σε συνδυασμό με την ευδιάκριτη προοπτική της διεύρυνσής της.

Μετέχοντας πλέον ισότιμα στο σκληρό πυρήνα, θα έχουμε τη δυνατότητα να επηρεάζουμε εξελίξεις. Η σχετική συζήτηση που έχει ήδη

αρχίσει στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην οποία συμβάλλουμε με ουσιαστικές προτάσεις και ιδέες (στο πλαίσιο της Διακυβερνητικής και άλλων θεσμικών οργάνων της Ένωσης) βοηθά αποφασιστικά προς την κατεύθυνση της διαδικασίας της πολιτικής ενοποίησης. Οι προτάσεις Φίσερ αποτελούν μια καλή βάση συζήτησης για το κοινό μας όραμα για την Ευρώπη.

Γιατί, πέρα από το κλείδωμα της δραχμής, πέρα από το κλείδωμα των συναλλαγματικών ισοτιμιών, πέρα από την οικονομική σταθεροποίηση και την ανάπτυξη, πέρα από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και τόσα άλλα, χρειάζεται, πάνω απ' όλα, ένα κοινό όραμα για την Ευρώπη.

Αυτή η συζήτηση που έχει ήδη αρχίσει βοηθά στην επιστροφή της πολιτικής στο προσκήνιο. Γιατί η πολιτική έχει, πολλές φορές, επικαλυφθεί από τις συζητήσεις περί των οικονομικών εξελίξεων, αλλά και αντιμετωπίζεται με πολύ τεχνικό τρόπο μέσα από τις διάφορες εκτιμήσεις για την κοινωνία της πληροφορίας και την παγκοσμιοποίηση της αγοράς. Στις πολιτικές ηγεσίες των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και σε όλες τις κεντροαριστερές προοδευτικές και μεταρρυθμιστικές πολιτικές δυνάμεις της Ευρώπης εναπόκειται να μη χαθεί αυτή η ευκαιρία. Γιατί η ΟΝΕ πρέπει και οφείλει να λειτουργεί με επίκεντρο τον άνθρωπο. Επιδίωξή μας παραμένει η περισσότερη ευημερία, η παροχή περισσότερων δυνατοτήτων και ευκαιριών και η προσφορά περισσότερης ελευθερίας στα άτομα, προκειμένου με τη συμβολή τους να αξιοποιούν και την πρόοδο της κοινωνίας, αλλά και τις δικές τους ικανότητες.